

Magdalena Suchorska-Rola, Jarosław Rola

Bąkowo, st. 1, gm. Wyrzysk, woj.
piłskie, AZP 37-31/1

Informator Archeologiczny : badania 30, 82

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EPOKA BRĄZU

Wczesna epoka brązu

Bachórz, st. 16,
gm. Dynów, woj. przemyskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

BAKOWO, st. 1,
gm. Wyrzysk,
woj. pilskie,
AZP 37-31/1

- cmentarzysko kurhanowe z wczesnej epoki brązu
- grób ciałopalny kultury lużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr mgr Magdalenę Suchocką-Rolę i Jarosława Rolę (Muzeum Okręgowe w Pile). Pierwszy sezon badań.

Cmentarzysko usytuowane jest w północno-wschodniej części wzgórz morenowych, nazywanych „Dąbową Górą”, na krawędzi doliny Noteci. Składa się z około 30 przeważnie silnie rozmytych obiektów, wśród których wyróżnić można dwie grupy: o średnicy około 10–12 m i wysokości około 1–1,5 m oraz o średnicy około 5–6 m i wysokości około 0,8 m. Badania prowadzono na kurhanie 1, należącym do drugiej grupy. W jego centralnej części, na poziomie przypuszczalnie pierwotnego poziomu gruntu, odsłonięto bardzo słabo widoczne ślady jamy, w przybliżeniu prostokątnej w zarysie, o wymiarach około 1,6 x 1,2 m. Nie pozyskano z niej materiału archeologicznego. Zarejestrowano skupisko sosnowych węgli drzewnych i 2 niecharakterystyczne fragmenty ceramiki z wczesnej epoki brązu. W północnej części kurhanu odsłonięto wkopany w nasyp obiekt nr 1, którym był grób ciałopalny z resztkami stosu (dębowe węgle drzewne), datowany nielicznymi, niecharakterystycznymi fragmentami ceramiki na okres kultury lużyckiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Pile.

Badania będą kontynuowane.

Bielawa, st. 12,
gm. loco, woj. walbrzyskie

patrz: mezolit

BOROWO, st. 12,
gm. Dobre,
woj. wrocławskie,
AZP 46-44/42

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury iwieńskiej (wczesna epoka brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe w ramach konserwatorskiego programu „ratownictwa przestrzennego” doliny środkowej Bachorzy oraz w związku z eksploatacją piasku, przeprowadzone przez dr. Janusza Czebreszuka (Zakład Prahistorii Polski Instytutu Prahistorii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wojewodę Włocławskiego i Gminę Dobre. Trzeci sezon badań. Złożono 5 wykopów o łącznej powierzchni 138 m².

Odkryto 22 obiekty, w większości związane z kulturą pucharów lejkowatych. Najważniejszym odkryciem było odsłonięcie relikwów zabudowy związanej z kulturą iwieńską. Wśród obiektów ludności kultury pucharów lejkowatych występowały duże jamy o różnych funkcjach gospodarczych oraz dołki posłupowe, świadczące o istnieniu konstrukcji naziemnych. Stanowisko w Borowie zalicza się do bardzo istotnych dla poznania kultury pucharów lejkowatych i kultury iwieńskiej, zwłaszcza jej etapu końcowego, związanego z formowaniem się kujawskiej odmiany horyzontu trzcinieckiego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Zakładzie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.